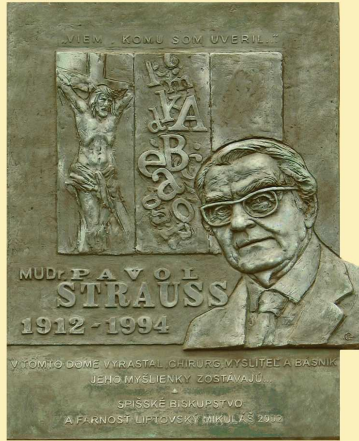


Korene sú vždy v hĺbke.



Život je vždy služba a obeta.

Sme stále v siločiarach ducha.

Medzi všetkým je neviditeľný súvis.

Zúfalstvo je bankrot pokory.

Hádam je bolesť dozretá láska.

Smrť neovplyvní vesmírny čas.

Kto sa vzbúril proti Bohu, vzbúril sa aj proti sebe.

Niet náhod. Všetky stretnutia patria do oblasti milosti.

Odpovede, ku ktorým človek prichádza sú vlastne otázky.

Podstatné znaky človeka sú poznanie, láska a rozhodnutie.

Rozum je kľúč k neznámemu. Neznámo je brána k pravde.

Poéziou vieme zaklopať na dvere tajomna. Ale nie každému bude otvorené.

Každý žije v predzvesti smrti. Všetko, i to najväčšie snaženie, sa končí hrobom.

A tak sa schádzame, lebo sme sa mali zísť. A sme neraz šťastní, že sa to mohlo stať.

My sme len prizma, v ktorej sa rozkladá lúč života. Ale každý má svoje miesto, svoje určenie.

Meditáciou a modlitbou sa čas nezmenšuje, naopak, po nich akoby bolo viac času, v ktorom sa výkony zlepšia, duchovné výtvary sa skvalitnia.

Absolútne môže vstúpiť do človeka i bránou obavy, úzkosti, priateľstva i choroby, bránou radosti i zúfalstva, vývoj a či náhody.

Hlavným povolaním každého z nás je byť človekom... Zmysel života každého človeka je jeho odtlačok do sféry ducha.

Myslenie nie je prepych, ale jediná životná dôstojnosť. Ak táto planéta zhynie – tak na nedostatok lásky a myslenia.

Dobre, že je svet voči nám strohý, nechápavý, nevďačný a chladný. Aspoň sa osvedčíme.

Svet je taký rozleptaný žieravinou praktického rozumu, že ho stmelia len nemožní láskavci.

O všetkom možno diskutovať. Všetko možno rozanalyzovať a chcieť dôjsť múdro na jadro veci, na jeho podstatné úzadie. Niekedy sa veci najviac priblížime krátkym, jadrným aforizmom. Múdrosť nie je taká vážna vec, aby nás nevedela pohnúť k úsmevu.

Roztriedenie skutočnosti a jej úplné pochopenie je mimo dosahu nášho pochopenia. Ale všetko je tu, ustavične, i keď sme schopní vidieť, sledovať a pochopiť len nám dostupný úsek života i s jeho zákrutami, ktorý sa dá prijať nielen zmyslami, ale aj cez vnútornú rezonanciu našich duchovných tykadiel. Veď sme stvorení na obraz Boží.



P. Strauss (30.8.1912–3.6.1994), slovenský lekár a esejista

(vybral a zostavil D.J.)